VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2014. gada 21. maijā *

Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes "NUEVA" reģistrācijas pieteikums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 60. pants — Pienākuma samaksāt apelācijas nodevu noteiktajā termiņā neievērošana — Vienas valodas redakcijas neskaidrība — Vienveidīga interpretācija — Neparedzēti apstākļi vai nepārvarama vara — Atvainojama maldība — Rūpības un uzmanības pienākums

Lieta T-61/13

Research and Production Company "Melt Water" UAB, Klaipēda (Lietuva), ko pārstāv *V. Viešūnaitė* un *J. Stucka*, advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *V. Melgar* un *J. Ivanauskas*, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 3. decembra lēmumu lietā R 1794/2012-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt grafisku apzīmējumu "NUEVA" kā Kopienas preču zīmi.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši D. Gracijs [*D. Gratsias*] un M. Kančeva [*M. Kancheva*] (referente),

sekretāre J. Veiherte [*J. Weychert*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 6. februārī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 22. aprīlī,

pēc 2014. gada 9. janvāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2012. gada 19. janvārī prasītāja, *Research and Production Company “Melt Water” UAB*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir zemāk norādītais grafiskais apzīmējums:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; minerālūdens (nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem); minerālūdeņi [dzērieni], minerālūdens; minerālūdeņi, gāzēti ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; ūdens pudelēs, ūdens; avota ūdens; (dzeramais) ūdens (pudelēs); dzeramais ūdens (pudelēs); gāzēti ūdeņi; minerālūdeņi [dzērieni], tonizējoši ūdeņi [dzērieni, kas nav paredzēti medicīniskiem nolūkiem], sodūdens, galda ūdeņi; minerālūdens (nav paredzēts medicīniskiem nolūkiem), negāzēti ūdeņi; minerālūdeņi”.

4 Ar 2012. gada 18. jūlija lēmumu pārbaudītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, kā arī 7. panta 2. punktu, reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām iepriekš 3. punktā minētajām precēm noraidīja, pamatojoties uz to, ka attiecīgais apzīmējums esot aprakstošs un tam neesot atšķirtspējas.

5 Sava lēmuma par reģistrācijas atteikumu pēdējā rindkopā pārbaudītājs lietuviešu valodā ir norādījis:

“Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 59. pantam Jums ir tiesības iesniegt apelācijas sūdzību [lietuviešu valodā – “apeliacija”] par šo lēmumu. Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 60. pantu apelācijas sūdzība [lietuviešu valodā – “pranešimas apie apeliaciją”] ir rakstveidā jāiesniedz ITSB divu mēnešu laikā no lēmuma izziņošanas dienas un rakstveida paziņojums [lietuviešu valodā – “rašytinis prašymas”], kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, ir jāiesniedz četru mēnešu laikā no šīs pašas dienas. Paziņojumu [lietuviešu valodā – “prašymas”] uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva EUR 800 apmērā.”

6 2012. gada 28. jūlijā prasītāja saņēma paziņojumu par pārbaudītāja lēmumu.

7 2012. gada 25. septembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, par pārbaudītāja lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību.

8 2012. gada 4. oktobrī ITSB telefoniski sazinājās ar prasītāju, norādot, ka apelācijas nodeva vēl nav samaksāta. Ar šī paša datuma vēstuli, atbildot uz šo apsvērumu, prasītāja paskaidroja ITSB, ka no pārbaudītāja lēmuma un Regulas Nr. 207/2009 60. panta izrietot, ka minētā nodeva var tikt samaksāta līdz paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanas datumam, t.i., četru mēnešu laikā no lēmuma izziņošanas dienas.

9 2012. gada 5. oktobrī ITSB nosūtīja prasītājai paziņojumu, informējot, ka noteiktajā termiņā, kas atbilstoši ITSB viedoklim bija beidzies 2012. gada 28. septembrī, apelācijas nodeva neesot tikusi samaksāta. Prasītāja, aicināta sniegt savus apsvērumus, šajā ziņā atsaucās uz savu 2012. gada 4. oktobra vēstuli.

10 2012. gada 9. oktobrī prasītāja iesniedza paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums. 2012. gada 10. oktobrī ITSB saņēma apelācijas nodevas maksājumu, kuru prasītāja bija veikusi iepriekšējā dienā.

11 Ar 2012. gada 3. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju ceturtā padome prasītājas apelācijas sūdzību uzskatīja par neiesniegtu. Vispirms tā norādīja, ka Regulas Nr. 207/2009 60. panta formulējums pārbaudītāja lēmumā esot ticis atspoguļots pareizi. Turpinot, tā uzskatīja, ka šajā pantā iekļautais teikums “apelācijas sūdzību uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva”, varot tikt saistīts tikai ar iepriekšējo teikumu attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniegšanu, kurā ir paredzēts divu mēnešu termiņš, nevis ar nākamo teikumu attiecībā uz rakstveida paziņojuma iesniegšanu, kurā ir paredzēts četru mēnešu termiņš. Tāpat tā norādīja, ka Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 49. noteikuma 3. punktā esot noteikts, ka, ja apelācijas nodevu samaksā pēc Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētā apelācijas iesniegšanas termiņa beigām, apelāciju uzskata par neiesniegtu un apelācijas nodevu apelācijas iesniedzējam atmaksā. Šajā lietā tā konstatēja, ka prasītāja apelācijas nodevu ir samaksājusi 2012. gada 10. oktobrī, [t.i.,] pēc apelācijas sūdzības iesniegšanai un nodevas samaksai paredzētā divu mēnešu termiņa beigām, kas esot iestājies 2012. gada 28. septembrī. Tādējādi tā būtībā, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 60. pantu, uzskatīja šo sūdzību par neiesniegtu un uzdeva atmaksāt minēto nodevu atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 3. punktam.

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— uzskatīt tās apelācijas sūdzību Apelāciju padomē par iesniegtu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasītājas otrā prasījuma pieņemamību

14 Ar savu otro prasījumu prasītāja lūdz, lai tās apelācijas sūdzība Apelāciju padomē tiktu uzskatīta par iesniegtu un tādējādi būtībā lai Vispārējā tiesa izdotu Apelāciju padomei rīkojumu atzīt minēto sūdzību par iesniegtu.

15 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, runājot par Eiropas Savienības tiesā iesniegtu prasību par ITSB apelāciju padomes lēmumu, pēdējam minētajam atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. panta 6. punktam ir pienākums veikt pasākumus, lai izpildītu Savienības tiesas spriedumu. Tādējādi Vispārējai tiesai nav jāizdod rīkojums ITSB un tam ir jāizdara secinājumi no Savienības tiesas sprieduma rezolutīvās daļas un motīviem (skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-443/05 *El Corte Inglés*/ITSB - *Bolaños Sabri* ("PiraÑAM diseño original Juan Bolaños"), Krājums, II-2579. lpp., 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

16 Tādējādi prasītājas prasījums attiecībā uz to, lai Vispārējā tiesa izdotu ITSB rīkojumu atzīt tam adresēto apelācijas sūdzību par iesniegtu, ir nepieņemams.

Par lietas būtību

17 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza tikai vienu pamatu saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 60. panta pārkāpumu. Būtībā tā uzskata, ka tās prasība Apelāciju padomē esot iesniegta, jo tā esot samaksājusi apelācijas nodevu minētā panta lietuviešu valodas redakcijā, kura esot autentiska, paredzētajā termiņā. Tā uzskata, ka šī panta lietuviešu valodas redakcijā formulējumā esot skaidri un nepārprotami norādīts, ka apelācijas nodevas samaksa ir saistīta ar rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanu, un šim nolūkam esot paredzēts četru mēnešu termiņš, nevis apelācijas sūdzības iesniegšanai noteiktais divu mēnešu termiņš.

18 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

19 Regulas Nr. 207/2009 60. pants "Termiņi un apelācijas veids" ir izteikts šādā redakcijā:

"Paziņojumu par apelāciju [pret šīs regulas 58. pantā minētajiem ITSB lēmumiem, tostarp pārbaudītāja lēmumiem; lietuviešu valodā – "pranešimas apie apeliaciją"] iesniedz [ITSB] divu mēnešu laikā pēc tā lēmuma izziņošanas, par ko apelāciju iesniedz. Paziņojumu [lietuviešu valodā – "prašymas"] uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva. Četru mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas iesniedz rakstveida paziņojumu [lietuviešu valodā – "rašytinis prašymas"], kurā izklāstīts apelācijas pamatojums."

20 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, kuras pamatā ir EKL 314. pants un LES 55. pants, Savienības tiesību normas visu valodu redakcijas ir vienlīdz autentiskas un tādējādi tām principā ir piešķirama viena un tā pati vērtība, kura nevar atšķirties atkarībā tostarp no dalībvalsts, kurā tiek lietota attiecīgā valoda, iedzīvotāju skaita (šajā ziņā skat. Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-296/95 *EMU Tabac* u.c., *Recueil*, I-1605. lpp., 36. punkts; 2003. gada 20. novembra spriedumu lietā C-152/01 *Kyocera*, *Recueil*, I-13821. lpp., 32. punkts, un Vispārējās tiesas 2012. gada 20. septembra spriedumu lietā T-407/10 Ungārija/Komisija, 39. punkts).

21 Šajā lietā nav strīda par to, ka Regulas Nr. 207/2009 60. panta lietuviešu valodas redakcija ir autentiska – tāpat kā citas šīs tiesību normas redakcijas Savienības oficiālajās valodās.

22 Runājot par Regulas Nr. 207/2009 60. panta lietuviešu valodas redakcijas formulējumu, ir jāatzīmē, ka pirmajā teikumā, lai apzīmētu ITSB iesniedzamu apelācijas sūdzību, tiek lietots vārds "pranešimas", kas burtiski nozīmē "paziņojums", un trešajā teikumā, lai apzīmētu rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, tiek lietots vārds "prašymas", kas burtiski nozīmē "lūgums". Minētā formulējuma otrajā teikumā tāpat ir norādīts, ka paziņojumu ("prašymas") uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva.

23 Ir jānorāda, ka Regulas Nr. 207/2009 60. panta otrajā teikumā lietotais vārds "prašymas" šķiet pārprotams. No vienas puses, kā apgalvo prasītāja, rodas iespaids, ka tas norāda nevis uz atšķirīgo vārdu, kurš pirmajā teikumā ir lietots, lai apzīmētu ITSB iesniedzamu apelācijas sūdzību, bet uz identisko vārdu, kurš trešajā teikumā ir lietots, lai apzīmētu rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, kas tātad nozīmētu, ka apelācijas nodevas samaksai noteiktais termiņš, tāpat kā rakstveida paziņojuma iesniegšanai paredzētais termiņš, ir četri mēneši. No otras puses, kā apgalvo ITSB, tā izvietojums otrajā teikumā norāda, ka tas ir saistīts ar iepriekšējo teikumu attiecībā uz apelācijas sūdzību, kas ITSB ir iesniedzama divu mēnešu laikā, nevis ar nākamo teikumu attiecībā uz paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums.

24 No tā izriet, ka, neraugoties uz savstarpēji pretējiem apgalvojumiem par skaidrību, ko lietas dalībnieki ir izteikuši savos procesuālajos dokumentos, Regulas Nr. 207/2009 60. panta lietuviešu valodas redakcija nav nepārprotama un rada šaubas saistībā ar tās interpretāciju un piemērošanu.

25 Tādējādi ir jānosaka pareiza un vienota Regulas Nr. 207/2009 60. panta interpretācija un jāizskata ITSB šajā lietā veiktās minētā panta piemērošanas juridiskās sekas.

26 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī nevar tam piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Šāda pieeja nebūtu saderīga ar Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas prasību (Tiesas 1998. gada 12. novembra spriedums lietā C-149/97 *Institute of the Motor Industry*, *Recueil*, I-7053. lpp., 16. punkts; 2008. gada 3. aprīļa spriedums lietā C-187/07 *Endendijk*, Krājums, I-2115. lpp., 23. punkts, un 2008. gada 9. oktobra spriedums lietā C-239/07 *Sabatauskas* u.c., Krājums, I-7523. lpp., 38. punkts).

27 No vienas puses, Savienības tiesību vienveidīgas interpretācijas nepieciešamība izslēdz iespēju šaubu gadījumā aplūkot konkrētu tekstu izolēti un, gluži pretēji, prasa, lai tas tiktu interpretēts un piemērots, ievērojot redakcijas citās oficiālajās valodās (Tiesas 1979. gada 12. jūlija spriedums lietā 9/79 *Koschniske*, *Recueil*, 2717. lpp., 6. punkts; skat. arī Tiesas 1996. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-64/95 *Lubella*, *Recueil*, I-5105. lpp., 17. punkts un tajā minētā judikatūra, un Vispārējās tiesas 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-271/09 *Prinz Sobieski zu Schwarzenberg*/ITSB – *British-American Tobacco Polska* ("Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg"), Krājumā nav publicēts, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 No otras puses, Savienības tiesību vienveidīgas interpretācijas nepieciešamība gadījumā, ja starp tiesību normas dažādu valodu redakcijām pastāv atšķirības, prasa, lai šī tiesību norma tiktu interpretēta atbilstoši tā tiesiskā regulējuma vispārējai struktūrai un mērķim, kurā šī tiesību norma ietilpst (šajā ziņā skat. Tiesas 1977. gada 27. oktobra spriedumu lietā 30/77 *Bouchereau*, *Recueil*, 1999. lpp., 14. punkts; iepriekš 20. punktā minēto spriedumu lietā *Kyocera*, 33. punkts, un 2012. gada 22. marta spriedumu lietā C-190/10 *Génesis*, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Pirmkārt, runājot par Regulas Nr. 207/2009 60. panta redakcijām citās Savienības oficiālajās valodās, tostarp piecās ITSB darba valodās, ir jānorāda, ka ar franču, angļu, vācu, itāļu un spāņu valodas redakcijā minētā panta otrajā teikumā izmantotajiem vārdiem "recours", "notice", "Beschwerde", "ricorso" un "recurso" skaidri tiek veikta atsauce uz identisko vārdu, kas pirmajā teikumā ir lietots, lai

apzīmētu apelācijas sūdzību, kura ir iesniedzama ITSB divu mēnešu laikā pēc tā lēmuma, kas tiek pārsūdzēts, izziņošanas, nevis uz vārdu, kas trešajā teikumā ir lietots, lai apzīmētu rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums un kas ir iesniedzams ITSB četru mēnešu laikā.

30 Otrkārt, saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 60. panta otrā teikuma vispārējo struktūru un mērķi ir uzskatāms, ka tas ir vērsts uz pilnībā formālas apelācijas sūdzības, kurai neseko rakstveida paziņojums, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanas novēršanu vai pat to, lai atturētu no nenopietnu sūdzību iesniegšanas.

31 Tādējādi Regulas Nr. 207/2009 60. pants ir vienveidīgi jāinterpretē tādējādi, ka apelācijas nodevas samaksa ir vajadzīga, lai apelācijas sūdzība tiktu uzskatīta par iesniegtu, no kā izriet, ka šī samaksa ir saistīta ar apelācijas sūdzības iesniegšanu un tā, tāpat kā šī iesniegšana, ir jāveic divu mēnešu laikā, sākot no pārsūdzamā lēmuma izziņošanas. Četru mēnešu termiņš, sākot no lēmuma izziņošanas, ir piemērojams vienīgi rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanai, nevis apelācijas nodevas samaksai.

32 Pilnības labad atbilstoši tam, ko Apelāciju padome ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 13. punktā, ir jāatzīmē, ka šo vienveidīgo interpretāciju apstiprina Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 3. punkts. Šajā tiesību normā, kuras formulējums ir skaidrs un nepārprotams gan lietuviešu, gan arī citās iepriekš 29. punktā minētajās valodās, ir noteikts, ka, ja apelācijas nodevu samaksā pēc Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētā apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņa beigām, apelāciju uzskata par neiesniegtu un apelācijas nodevu atmaksā apelācijas iesniedzējam. Ir jānorāda, ka vārdi “apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš” šajā gadījumā norāda uz apelācijas sūdzības iesniegšanai paredzēto divu mēnešu termiņu, nevis uz rakstveida paziņojuma iesniegšanai paredzēto četru mēnešu termiņu.

33 Attiecībā uz prasītājas tās procesuālajos rakstos izteikto apgalvojumu, ka, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību, Regulas Nr. 207/2009 60. pants esot jāinterpretē veidā, kas visvairāk atbilst tās interesēm, vispirms ir jānorāda, ka tiesas sēdē prasītāja ir precizējusi, ka šis apgalvojums nav patstāvīgs iebildums attiecībā uz tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu, bet ir izteikts, tikai lai atbalstītu tās vienīgo pamatu attiecībā uz minētā panta pārkāpumu; šis apgalvojums ir ticis iekļauts tiesas sēdes protokolā.

34 Ir pietiekami norādīt, ka ar šo pašu tiesiskās noteiktības principu, ko papildina vienlīdzības un nediskriminācijas princips, Apelāciju padomei tiek prasīts Regulas Nr. 207/2009 60. pantu interpretēt vienveidīgi atbilstoši iepriekš 31. punktā minētajai interpretācijai un tai tiek aizliegts atkāpties no tās par labu prasītājai. Minētā vienveidīgā interpretācija, kura pamatojas uz šī panta redakcijām citās Savienības oficiālajās valodās, kā arī tā vispārējo struktūru un mērķi, ir vienīgā, kas atbilst tiesiskās noteiktības principam. Procesuālo termiņu, tostarp apelācijas termiņu, ievērošanai ir absolūts raksturs, un jebkāda cita interpretācija, kas nav šī vienveidīgā interpretācija, kaitētu tiesiskajai noteiktībai (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 19. septembra spriedumu lietā T-267/11 *Video Research USA*/ITSB (“VR”), 35. punkts, un Vispārējās tiesas 2013. gada 24. oktobra rīkojumu lietā T-451/12 *Stromberg Menswear*/ITSB – *Leketoy Stormberg Inter* (“STORMBERG”), 38. punkts).

35 Tādējādi apstrīdētā lēmuma 12. punktā Apelāciju padome pamatoti ir interpretējusi Regulas Nr. 207/2009 60. pantu kā tādu, ar kuru ir prasīts apelācijas nodevu, lai apelācijas sūdzība tiktu uzskatīta par iesniegtu, samaksāt tās iesniegšanai paredzētajā divu mēnešu laikā.

36 Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka ITSB pārbaudītājs savā lēmumā esot tieši atkārtojis Regulas Nr. 207/2009 60. panta lietuviešu valodas redakciju, nesniedzot papildu paskaidrojumus, vispirms ir jānorāda, ka sava lēmuma atteikt reģistrāciju paziņojumā (skat. iepriekš 5. punktu) ITSB pārbaudītājs ir pārņēmis iepriekš konstatēto (skat. iepriekš 22.–24. punktu) [formulējuma] pārprotamo raksturu, kāds minētā panta lietuviešu valodas redakcijai piemīt saistībā ar apelācijas nodevas samaksas termiņu, nepievēršot prasītājas uzmanību nedz šim pārprotamajam raksturam, nedz arī šīs redakcijas atšķirībai no citām autentiskajām valodu redakcijām. Turklāt tiesas sēdē ITSB ir atzinis šī pārprotamā rakstura

un šīs atšķirības pastāvēšanu, kuru atbilstoši tā teiktajam tas līdz šai lietai neesot apzinājies, bet ir norādījis, ka katrā ziņā minētās tiesību normas vienveidīgās interpretācijas nepieciešamība netiekot apšaubīta.

37 Tādējādi ir jāpārbauda, vai šajā lietā prasītāja var atsaukties uz to, ka ITSB pārbaudītājs ir pārņēmis pārprotamo [formulējumu], kas ietekmē Regulas Nr. 207/2009 60. panta lietuviešu valodas redakcijas tiesiskumu, lai atkāptos no minētā panta vienveidīgas interpretācijas un attaisnotu apelācijas nodevas nesamaksāšanu paredzētajā termiņā.

38 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no Savienības regulējuma attiecībā uz procesuālajiem termiņiem var atkāpties tikai tad, ja pastāv ārkārtas apstākļi, ievērojot, ka saskaņā ar tiesiskās noteiktības prasību un nepieciešamību novērst jebkādu diskrimināciju vai neobjektīvu attieksmi tiesvedībā ir jānodrošina šo noteikumu strikta piemērošana (Tiesas 1985. gada 26. novembra spriedums lietā 42/85 *Cockerill-Sambre*/Komisija, *Recueil*, 3749. lpp., 10. punkts). Neatkarīgi no tā, vai šie apstākļi ir kvalificēti kā neparedzēti apstākļi vai nepārvarama vara, vai arī kā atvainojama maldība, tie katrā ziņā ietver subjektīvu elementu, kas ir saistīts ar personas, kura rīkojas labā ticībā, pienākumu izrādīt visu rūpību un uzmanību, kāda no samērā informēta uzņēmēja tiek prasīta attiecībā uz sekošanu procesa gaitai un paredzēto termiņu ievērošanu (šajā ziņā skat. Tiesas 1994. gada 15. decembra spriedumu lietā C-195/91 P *Bayer*/Komisija, *Recueil*, I-5619. lpp., 31. un 32. punkts; 2011. gada 22. septembra spriedumu lietā C-426/10 P *Bell & Ross*/ITSB, Krājums, I-8849. lpp., 47. un 48. punkts, un Vispārējās tiesas 2011. gada 1. aprīļa rīkojumu lietā T-468/10 *Doherty*/Komisija, Krājums, II-1497. lpp., 18., 19., 27. un 28. punkts un tajos minētā judikatūra).

39 Šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītāja nav izrādījusi rūpību un uzmanību, kāda tiek prasīta attiecībā uz sekošanu apelācijas nodevas samaksai paredzētajam termiņam un tā ievērošanu.

40 Vispirms ir jānorāda, ka samērā rūpīgai un uzmanīgai Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai būtu vajadzējis salīdzināt Regulas Nr. 207/2009 60. pantu ar Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 3. punktu (skat. iepriekš 32. punktu), kura formulējums gan lietuviešu, gan arī citās iepriekš 29. punktā minētajās valodās ir skaidrs un nepārprotams un ar kuru apelācijas sūdzības iesniegšana ir pakārtota ar to saistītās nodevas samaksai pašas sūdzības iesniegšanai paredzētajā termiņā neatkarīgi no minētajā pantā paredzētā termiņa rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, iesniegšanai. Turklāt tiesas sēdē prasītāja ir apstiprinājusi, ka tās apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdī tai minētais noteikums ir bijis zināms.

41 Turklāt samērā rūpīgai un uzmanīgai Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai, kura, tāpat kā prasītāja, savā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā kā otro valodu ir izvēlējusies angļu valodu, būtu jābūt vismaz spējīgai pārbaudīt Regulas Nr. 207/2009 60. panta formulējumu tās angļu valodas redakcijā, saskaņā ar kuru "apelācijas sūdzību uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva" (*the notice shall be deemed to have been filed only when the fee for appeal has been paid*). Tātad minētajā angļu valodas redakcijā apelācijas nodevas samaksa (*fee for appeal*) ir skaidri saistīta ar apelācijas sūdzības (*notice of appeal*) iesniegšanu, kam ir piemērojams divu mēnešu termiņš, nevis ar rakstveida paziņojuma, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums (*statement setting out the grounds of appeal*), iesniegšanu, kam ir piemērojams četru mēnešu termiņš.

42 No prasītājas rūpības un uzmanības trūkuma izriet, ka, lai attaisnotu savu apelācijas nodevas nesamaksu, tā nevar lietderīgi atsaukties nedz uz neparedzētiem apstākļiem vai nepārvaramu varu, nedz arī uz kādu atvainojamu maldību (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 15. aprīļa rīkojumu lietā T-96/11 *Longevity Health Products*/ITSB – *Biofarma* ("VITACHRON female"), Krājumā nav publicēts, 19. punkts). Turklāt prasītāja nav balstījusies ne uz vienu iebildumu, kas tieši izrietētu no šīs nesamaksas neparedzētā vai atvainojamā rakstura.

43 Pilnības labad ir jānorāda, ka prasītājai pēc tam, kad ITSB to bija informējis par apelācijas nodevas nesamaksu paredzētajā termiņā un risku, ka tās sūdzība attiecīgi tiks atzīta par neiesniegtu, katrā ziņā nebija atņemta pārsūdzības iespēja pašā ITSB. Pat ja tiktu pieņemts, ka prasītāja būtu paredzējusi norādīt, ka, lai gan tā ir izrādījusi visu lietas apstākļos prasīto uzmanību, tai nav bijis iespējams ievērot apelācijas nodevas samaksas termiņu, tās rīcībā bija *restitutio in integrum* procedūra ITSB un tā varēja iesniegt lūgumu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 81. pantu (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 11. maija spriedumu lietā T-74/10 *Flaco-Geräte*/ITSB – *Delgado Sánchez* ("FLACO"), Krājumā nav publicēts, 26. punkts).

44 Šajos apstākļos Apelāciju padomei nevar tikt pārmests, ka tā, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 60. pantu, lasot to kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 3. punktu, un konstatējot, ka apelācijas nodevu prasītāja ir samaksājusi pēc tās samaksai paredzētā divu mēnešu termiņa izbeigšanās, un tātad secinot, ka, tā kā šis termiņš nav ievērots, prasītājas apelācijas sūdzība ir uzskatāma par neiesniegtu un apelācijas nodeva ir atmaksājama prasītājai, būtu pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 60. pantu.

45 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, vienīgais pamats un tātad prasība kopumā ir jānoraida kā nepamatoti.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punkta pirmo daļu Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala, ja pastāv izņēmuma apstākļi.

47 Šajā lietā ir jālīdzsvaro, no vienas puses, Regulas Nr. 207/2009 60. panta vienveidīgas interpretācijas nepieciešamība, kā arī prasītājai uzliktais rūpības un uzmanības pienākums un, no otras puses, minētā panta lietuviešu valodas redakcijas pārprotamais [formulējums], ko ITSB pārbaudītājs ir pārņēmis reģistrācijas atteikuma lēmuma paziņojumā.

48 Ņemot vērā šos izņēmuma apstākļus Reglamenta 87. panta 3. punkta pirmās daļas izpratnē, ir taisnīgi piespriest ITSB segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 23. novembra spriedumu lietā T-320/07 *Jones* u.c./Komisija, Krājumā nav publicēts, 158. punkts, un Vispārējās tiesas 2012. gada 13. novembra rīkojumu lietā T-278/11 *ClientEarth* u.c./Komisija, 51. punkts).

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) sedz savus, kā arī atlīdzina *Research and Production Company "Melt Water" UAB* tiesāšanās izdevumus.

Jaeger Gratsias Kancheva

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 21. maijā.

[Paraksti]